

Olanta Hansen svarar Jógvani við Keldu:

Svimjihøllin og býar- føðingardagur eina ferð enn

Tað, sum eg vildi við lesarabrevi mínum 8. sept., var at visa mína misnøgd við støðuna viðvíkjandi svimjihøllini í Klaksvík. Men í svarinum frá Jógvani við Keldu er niðurstøðan tann, at hann setir arbeiði í gongd og steðgar tí aftur, og nú 1. sept. sett arbeiði í gongd aftur.

Hann sigur, at útbjóðingar-arbeiðið verður gjørt 15. oktober, samstundis sum málagn Jógvans sigur, at øll arbeiði í Klaksvík verða steðga 1. oktober. Hvar er logikkurin?

Nei, Jógvani, eg trúgv ikki, at føðingardags-haldið kundi eydnast so væl

fyrí 900.000 krónir. Vilt tú hava meg at trúgva tí, so skalt tú koma við fleiri tølum.

Jógvani sigur eisini: «Tá hetta sama starvsfólk fer at átala býráðs-samgonguna, kemur til sjóndar javnaðarvalevni, sum er biðið um at gera hetta ljóta álöp».

Lat meg gera tað púra greitt fyrí Jógvani við Keldu, at eg lýði ikki harraboð frá nøkrum, — heldur ikki tí føroyska javnaðarflokkinum. Tað sum eg skrivi, skrivi eg sum ein vanligur borgari í Føroyum og við teimum rættindum, ein slikur eigur, við tali, skrivi- og

trúarfrælsi. Men av borgarstjóranum í Klaksvík verður hetta ikki tolt, tí hugsar tú ikki eins og hann, ert tú full av óndskapi, ósannindi og illoyaliteti.

Hann skrivar, at hann hevur ringt til stjóran hjá mær Hans Jakup Mikkelsen og átalað hann fyrí mína skrivning. Eg kann siga Jógvani við Keldu, at eg spyrji ongan eftir, hvat eg skrivi, og at eg hvørki havi sagt ella fari at siga Hans Jakup Mikkelsen frá, tá eg taki til pennin.

Olanta Hansen

ST friðardagurin

15. september er friðardagurin hjá Sameindu Tjóðum og hendan dag skipar ST fyrí nógvum ymiskum tiltøkum kring allan heimin til at leggja dent á tann alstóra týðningin, dagurin hevur fyrí altjóðarsamfelagið.

Heimsamfelagið hjá Bahá'ium virkar í fullari samstöðu við ST og hevur tilknyti til stovnin sum ráðgevandi myndugleiki í tí stovninum, sum eitur ECOSOC (búskaparlíga og sosiala ráðið hjá ST) og í stovninum UNICEF (ST-barnahjálpargrunnurin).

Tað hevur eisini samband við UNEP (ráðið fyrí umhvørvismál) og deildina fyrí almenna upplýsing (U.N. Department of Public Information). Alheimt Samfelag Bahá'ia hevur ST-umboð í New York, Geneve, Wien og Nairobi, og eisini eitt serligt umboð fyrí afrikanska meginlandið. Tilknytið, sum Alheims Samfelag Bahá'ia hevur við ST, stavar frá 1948.

Bahá'í heimssamfelagið stuðlar heilhugað øllum friðarskapandi og friðarvarðveitandi tiltøkum, gjord verða í heiminum, uttan mun til hvørji fremja tey. Í

einum breví frá ovasta stovninum í Bahá'í trúnni, Alheimshúsi rættvisunnar, ið nevnist «Fyríjattan um heimsfrið», verður sok friðarins viðgjord nágreiniliga saman við Bahá'í stöðuni til heimsfriðin. Í hesum breví verður m.a. ásaðnað, at heimsfriður ikki einans er møguligur, hann slepst ikki udan. Hann er næsta stigíð í heimsmenningini — tað sum nevnt hevur verið »globalisering mannaættarinnar».

Í brævinum verður eisini sagt, at hóast ófullkomleikar Sameindu Tjóða hava tær nógvu yvirlýsingar, ST hevur samtykt, givið almenninginum í heiminum kenslu av at ljós er frammanfyrí.

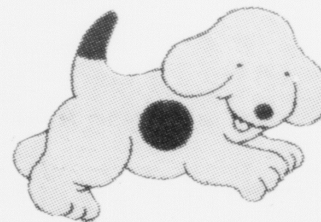
Mannrættindayvirlýsingin, sáttmálin um fyríbyrging av fólkamorði og revsing fyrí tað, og tiltk lík hesum, ið hava til endamáls at avtaka øll sløg av mannamuni grundað á rasu, kyn ella átrúnaðarlíga sannfæring; yvirlýsingin um rættindi barnanna, verju av øllum fólkum imóti pining, útrúdding av hungri og undirmating, nýtsla av visindalígum uppdagingum til frama

fyrí mannaættina — alt hetta fær tann dagin at nærkast, tá ið krigshóttanin hevur mist vald sitt yvir altjóða víðurskiftum.

Nógv sjónlig prógv verða nevnd í brævinum um góð tekin áleiðis heimsfriði í altjóða rørslum og menningar-rákum. Tann herur av konufólki og mannfólki so at siga úr øllum mentanum, fólkaslogum og tjóðum, sum virka innan teir ymisku stovnarnar hjá ST, visir týðuliga hvussu mikið samstarv kann fáast í lag sjálv undir sera ólagalígum víðurskiftum.

At enda í brævinum frá Alheimshúsi rættvisunnar verður sagt: »Sum framsøgn fyrí tí innlíga ynskinum at færa víðari okkara vón og sannfæring, vilja vit endurtaka eina óvikað fyríjattan. Bahá'u'lláh (stovnarin hjá Bahá'í trúnni) legði stóran dent á: »Hesin fruktaleysi ófriður, hesi oyðandi kríggj fara at hvørva, og tann Mikli Friðurin fer at koma».

Bahá'í samfelagið
í Føroyum

Tey Grønu vilja hava:

Eitt demokratiskt og vistfrøðiligt vinnulív

Vit eru imóti eini vinnulívsskipan, har teir ið eiga kapitalin ráða yvir arbeiðsgongdini, arbeiðsúrslitinum og lívsforunum hjá meirilutanum av fólkinum. Fyrí at tryggja eitt demokratískt, vistfrøðiligt vinnulív, er neyðugt at broyta verandi

vanahugsan við ágangandi sosialum og mentunarlígum broytingum. Vit Grønu stuðla teim rørlum og hugsanum, ið ganga inn fyrí spjalding og avmarkaðum framleiðslueindum, fyrí demokratískum eftirliti og eini teknifrøði, ið hevur fyrilít við

menniskjunum.

Risafyrítøkur mugu broytast til avmarkaðar fyrítøkur, ið skulu stjórnaast demokratískt av teim, ið arbeiða á fyrítøkunum. Smáar og meðalstórar fyrítøkur skulu varðveitast og stuðlast. Nýggjar fyrítøkur við alternativ-

um eigaraskipanum og leiðsluskipanum skulu setast á stovn og stuðlast.

Lokala samfelagið skal verða grundralagið fyrí framtíðar vinnulívi. Lokala vinnulívssamstarvið skal mennast. Fólk ið á staðnum hevur fyrí neyðini at kunna hava eftirlít

við, at fyrítøurnar yvirhalda teirra vistfrøðiliga og sosiala skyldur.

Í framhaldi av verandi kendu roknskaparskyldu mótvægis figggjarlugu víðurskiftunum hjá fyrítøkunum, má ásetast ein vistfrøðiliga roknskaparskylda, har fyrítøurnar neyvt mugu greiða frá vistfrøðiliga avleiðingunum av framleiðslu teirra. Á tann hátt gerst eitt veruligt eftirlít við tí dálking og orkunýtslu, eins væl og trýstið á arbeiðsmegina, sum fyrítøkan er orsök til.

Framleiðsla, ið sam-

bært vistfrøðiliga roknskapinum visir seg at verða óvistfrøðiliga, má steðga, eins og ófigggjarlaga fyrítøkur í dag verða steðgaðar.

Áðrenn nýggj teknifrøði verður tikin í nýtslu, má neyv kanning setast í verk, har kannað verða umhvørvishóttan, orkunýtsla, árin á arbeiðsumhvørvi o.s.fr. Vit eru ikki imóti nýggjari teknifrøði, men vit halda fast við, at teknifrøðin skal tæna tervinum hjá menniskjunum og áhuga teirra — og ongantíð óðrvisi, siga tey Grønu.